

havt en meget væsentlig Betydning, at der altid har været Klage derovre fra over, at disse Sukkere vare for stærkt belastede i Forhold til andre Kolonialsukkere. Efter hvad jeg har kunnet erfare, maa jeg sige, at jeg tror, at Banstelighederne ved at stjelne mellem Muskovadosukkere og Sffe-Muskovadosukkere ikke ere saa store, som det ærede Medlem, der nys havde Ordet, udtalte. Det er mig idetmindste bekendt, at der i selve Løbsbestyrelsen har været meget alvorlige og længevarende Stridigheder om, hvorvidt visse Partier Sukkere vare Muskovadosukkere eller ikke Muskovadosukkere, saa at jeg maa formode, at det medfører ikke ganske saa praktiske Bansteligheder. Smidlertid ligger jo det Spørgsmaal forsaavidt ikke for; thi jeg erkjender, at Udvalget har Net i den Betragtning, at det ialtsald i nærværende Tid vilde være urigtigt ligeoverfor de vestindiske Der at ophæve den Beskyttelse, som de hidtil have havt ved Indførsel her. Naar Mindretallet har ment, at Nedsættelsen ikke kom de vestindiske Der alene tilgode, at det endog saa kun i meget ringe Grad kom de vestindiske Der tilgode fremfor mange andre Steder, har det ærede Medlem uden Tvivl Ret deri; men han maa ikke glemme, at Grunden, hvorfor de vestindiske Der ikke have kunnet drage den Nytte deraf, som var dem tiltænkt, er den, at de Ingenting have høstet i disse Aar, og at derfor Muligheden for dem til at benytte det bonum, der var dem tiltænkt, ikke har været tilstede. Men saameget urigtigere vilde det være nu at borttage Beskyttelsen, da de efter 3 Aars Misværet have en overmaade god Høst i Ubsigt, og man har vurderet den Fordel, der vil flyde af, hvis de kunde beholde Løbsbegunstigelsen, til, saavidt jeg erindrer, 6—8 Rd. pr. Fad. Dette er en af de væsentlige Grunde, hvorfor jeg har holdt paa, at denne Løbsbegunstigelse burde vedligeholdes, idetmindste indtil de havde faaet deres Produktion, deres Fabrikation bedre ordnet derovre i Vestindien. De Herrer ville erindre, at jeg havde forlangt det indtil 1ste April 1876; men det var under andre Forudsætninger end de nu foreliggende, idet jeg da havde Haab om, at de Jællers-rassinaderier, til hvilke jeg har søgt Statens Medhjælp, kunde komme istand, saaledes at den næste Høst kunde nyde Godt deraf; som Sagen stiller sig nu, er der imidlertid ingen Sandsynlighed for, at det kan ske, og jeg er enig med det ærede Udvalg i, at, indtil det kan ske, bør denne Begunstigelse af Hensyn til de vestindiske Der opretholdes. — Naar der endelig nu er Spørgsmaal om 12,5 eller 12 Ore som Løb paa raffinerede Sukkere, ville de Herrer maaske erindre, at jeg til enhver Tid har holdt paa 12,5, idet jeg nemlig ikke kan skjønne rettere, end at det er nødvendigt ved en Revision af Sukkerloven at tage et endog saa meget væsentligt Hensyn til Rassinaderierne, og det ikke blot af Hensyn til Rassinaderiernes Bestaaen, men derimod væsentlig med Hensyn til de store

Interesser, der omkring i Landet sættes i Bevægelse ved deres Bestaaen, Interesser, der ikke blot, som det ærede Medlem nys udtalte, dreie sig om Arbeidsfolk, som derved finde stor Fortjeneste, men ogsaa om vor overøjske Handel og Søfart. Jeg tør ikke benegte, at de mulig kunne — for at bruge et vulgært Udtryk — holde Skindet paa Næsen ved 12, men paa den anden Side tror jeg, at man ikke bør gaa dem saa nær; at man kun aabner dem en svag Mulighed af at kunne bestaa, navnlig i Konkurrencen med Roesukker, og jeg mener derfor, at 12,5 er en Fordring, som Billighed kræver, idet man ikke paa een Gang, saa at sige, bør tilintetgjøre hele Beskyttelsen, men indskrænke sig til at tage omrent Halvdelen bort, hvilket jo vil ske ved at sætte Taxten til 12,5. Det forekommer mig at være et Billighedshensyn, som man ikke bør undlade at tage; om det end paa den ene Side maa erkendes at være i sin Orden, at den i og for sig temmelig høje Løb, der er paa Sukker i Forhold til Verdien, sættes noget ned, bør man dog ikke ved Nedsættelsen undlade at tage baade forstændige og billige Hensyn til de bestaaende Rassinaderier og deres Forhold. Jeg har ogsaa ved Forhandlingerne med Udvalget i det andet Ting til enhver Tid holdt paa, ikke at sætte Løben paa raffinerede Sukkere til mindre end 12,5. Naar det ærede Mindretal mente, at Beskyttelsen ved Taxten 12 var 1,7, saa kan det gjerne være, at man kan opstille Regnestykket saaledes, at man kan faae det ud; men jeg tror ikke, at man vil kunne faae det ud efter de Regnestykker, der foreligge officielt. Jeg skal indrømme, at det er Regnestykker, der ere vækkelige at udføre, og Bansteligheden bestaar især i at skaffe sig fornøden Underretning; men jeg tror, at, naar man regner, som man hidtil altid har gjort det, saaledes, at man medtager Fragt og Løb paa Kul og i det Hele taget paa de Bøine, som bruges dertil, vil det vise sig, at det ærede Medlem ikke har Ret i, at det bliver 1,7, men det bliver vel lidt over en Ore. — Jeg finder saaledes ikke, at der for mit Vedkommende kan være nogen Grund til, ikke at paastjønne det Forslag, som foreligger fra Flertallets Side, og naar det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at hans væsentligste Indvending var den, at man herved gjorde en midlertig Lov til en vedvarende, saa er det allerede af den ærede 6te Landssthingsmand for 1ste Kred (Alders) bemærket, at det kun gjælder netop Indskrænkningen for Muskovadosukkerne; thi alt det Andet har ikke faaet paa nogen midlertidig Lov, men paa selve Løbsloven. — Hvad Formen angaar, ligger det i Sagens Natur, at den maa undergaa en fuldstændig Forandring, idet Lovforslagets Indhold jo tidligere var knyttet til Fortættelsen af en bestaaende Lov, hvorimod det nu skal tages op paany. Jeg tror heller ikke, det vil være fordelagtigt lige overfor Statskassen at